

IV. kateheza na mrežnim stranicama župe

II. kateheza o sakramenu pomirenja

Stav: hrabrost

Stav za plodonosno slavlje sakramento pomirenja

∞ *Hrabrost* ∞

Poštovani prvpričesnici, želim vam radostan i blagoslovljen dan!

Nastavljamo s četvrtom katehezom u našem nizu od osam kateheza koje je upravitelj župe zamislio kao komplementarne s našim susretima uživo. Druga kateheza o sakramenu pomirenja bavit će se temom stava hrabrosti koji smo pozvani njegovati radi plodonosnog slavlja sakramento pomirenja.

Započnimo molitvom sv. Ignacija:

*Pomozi mi, Gospodine,
da te bolje upoznam
i više uzljubim
da bih te odlučnije slijedio.
Amen.*

Hrabrost je potrebna da, nakon što smo vidjeli koji su to trenuci u našim životima kad nismo svjedočili da smo djeca Oca nebeskoga, ustanemo, da podemo Ocu i da iskreno, čvrsto, odlučno donešemo odluku ne samo manje grijesiti, već i činiti više dobra. Više ljubiti. Sve više naš svijet oblikovati Božjom snagom, snagom Duha Svetoga koji nas potiče na dobro. Poticaji na dobro su svi oni trenuci kad u dubini svojega bića osjetim, naslutim u savjesti da me Gospodin Bog poziva učiniti neko dobro, neko djelo ili izreći neku riječ po kojoj će svjedočiti da je on Bog ljubavi, Bog kojega je Gospodin Isus objavljivao ljudima, riječima sv. Petra, „čineći dobro“.

Moguće je da se nekim jave pitanja: *Stvarno reći nekomu najgore stvari koje sam učinio? Što će taj o meni misliti? Hoće li me ikada više pogledati?* Ispovjednik je u slavlju pomirenja poslužitelj milosrđa, a ne brojač mojih grijeha, on je moj brat u vjeri koji mi pomaže upoznati milosrdnog Oca nebeskog, a ne netko tko me osuđuje. U slavlju sakramento pomirenja doživljavam, imam iskustvo Božjeg oproštenja, darovanog oslobođenja od grijeha.

S tim na umu jasno je da je potrebno puno hrabrosti da stanem iza mračnih, tamnih, ružnih, odnosno grešnih stvari koje sam učinio i da ih takvima priznam. Puno hrabrosti. Koliko smo svi hrabri pokazujemo na početku slavlja sv. mise kad govorimo da nam nije kriv nitko drugi za grijehu – tada ne bi bili grijesi – već da smo ih mi učinili. Slobodno. Svjesno. Birajući učiniti nešto čime ne svjedočimo da je Otac nebeski naš Otac, Otac koji nas ljubi i koji nas poziva da u svijetu svjedočimo, živimo, njegovu ljubav.